

**Nicolai Cavssini Trecensis, E Societate Iesv, De Eloqventia
Sacra Et Hvmana Libri XVI**

Caussin, Nicolas

Coloniae Agrippinae, 1634

Cap. 1. Affectuum vis & præstantia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70090](#)

DE
AFFECTIBVS.
LIBER OCTAVVS.

Affectuum vis, & præstantia.

CAPV T PRIMVM.

*Vt Deus in
veniis, se
orator in
affectibus
ambulat.*

*De affecti-
bus Cicero
legend. 2. de
orat. 205.*

*Demosth.
satellites
concupicio-
nes. & to-
nitrus. Ci-
cero de
Orat.*

Eliberimum est diuini vatis oraculum, Deum super annas ventorum ambulare, quo dico, eximis quædam, veluti aurigantis. Dei species, humannis pene subiectur oculis. Noster autem orator, numinis quædam portio, & excellens imago stupenda illius maiestatis, affectibus, quasi ventis rupitur, & eos ipsos in auditorum animis excitare solet. Taceant Poetae Aeolum suum, qui luctantes ventos, & sonorai (ut aiunt) tempestate moderatur: Et modò quidē coercet, ac mitigat, modo velut sonitu, & terroribus armatas acies emittit. Nihil oratore admirabilius, qui non modò affectuum, quasi ventorum habenas dare nouit, & restringere. Verū ipsis penè tonitruis, ac fulguribus, amplio quidem illo, & terribili saltellito circumvallatus, stipatusque esse videatur; quod de Attice eloquentia principē, non inscritē dixit Lucianus, eū pro latellibus quasi potentissimum Regem *εργάτας θεόπαρος*, habuisse memorans. Atq; eius quidem eloquentia, qua in affectibus dominatur, sumnum est imperiū, nam catus hominū tenet, mentes allicit, voluntares impellit, quo vult, & unde vult deducit, opem fert supplicibus, excitat afflictos, & eis dat salutem, liberat periculis, ad summū, mītē quandā tyrannidē in pectoribus

hominum constituit. De haclicet illud Pindar, dari pronuntiare.

Καὶ τὸν ἄγρα ματὰν κεραυνὸν οὐεννύεις

Αερός τε υἱός, ἔτε

Δεῖσις ἀνὰ τοῦ πάπλῳ Διός ἀρετὸς ἡ

Κένταρος γενεὴ αμφοτέρων

Θενχαλδοσούς.

Et tunc cui iditatum fulmen extinguit, & pertinacis vigilia Aquilam inducit in sporem, ipsum denique leuem, intimus sensibus delinitum trivillat, & potius inficit. Quæ rationes efficiunt, ut affectuum, in sublimi præsertim eloquentia visus sit frequentissimus, & cognitio per necessaria, de qua, ut quæ ad Rhetores attinent, liquidus pertractemus, nonnulla primum, de affectuum definitione, & causis præmittenda sunt.

Affectuum definitio, causa, diuisio.

CAPV T II.

*D*eus cum hominem primum fingeret, simul cum anima, variis illi affectus, quasi futuras virtutum cotes indidit, quos si Stoica falce velis rescindere, stipitem facies *ex ingenio* homi-